

משנה אנדרוגינוס פרק ד

Mishnah *Androgynous, chapter 4*

(1) An androgynous [one who has both male and female characteristics] in some ways is [treated] like men and in other ways like women. In other ways is [treated] like both men and women and yet, in others, neither, like men, nor like women.

(2) How are they like men? He defiles with [a] white [issue] and dresses like a man. He marries [a wife] but is not taken as a wife, like a man. His mother counts the blood of purification as [she would after the birth of] a man [i.e., thirty three days, (see Leviticus 12:2-5) however, since she is defiled for fourteen days, like after the birth of a woman, and not seven, like after the birth of a male, (see next Mishnah) she therefore, has only twenty six days remaining of those thirty three days (Tiferet Yisrael)]. And he may not be alone in the company of women, like a man. [If the estate is small] he is not maintained together with the daughters [rather, he is forced to go begging like the other male heirs]. And [if he razors the corners of his head, or, of his beard,] he transgresses the prohibitions of: “Do not round the corners of your head and do not destroy the edge of your beard,” (Leviticus 19:27) and [if a priest who is a hermaphrodite, allowed himself to become defiled, he transgresses], “Let none defile himself for a dead person”

(ibid. 21:1) like a man. And he is obligated in all the *mitzvot* as a man.

(3) How is he like women? He defiles with [a] red [issue of blood] like a woman, and he may not be alone in the company of men, like a woman. He does not obligate levirate marriage [upon his childless brother's death], like a woman. And

פירוש

ב מטמא בלובן: שהאיש מטמא בלובן כדאיתא בזבים (פ"ב מ"א). ומתעטף כאנשים: שלא ילבש שמלת אשה. אבל לא נישא: משום דהבא עליו כבא על הזכר (יבמות פ"ה מ"ו). ואמרו יושבת עליו בדם טוהר כאנשים: כזכר, ולבסוף ארבעים ללידתו דמה טמא. ואינו נזוין עם הבנות: בנכסים מועטים כדתנן (ב"ב פ"ט) בזמן שהנכסים מועטים הבנות דוחין אותו אצל הבנים. וחייב בכל המצות כאנשים: אפילו מצות עשה שהזמן גרמא שהנשים פטורות, הוא חייב. ג מטמא באודם: דדם כתיב

אנדרוגינוס יש בו דרכים שוה לאנשים, ויש בו דרכים שוה לנשים, ויש בו דרכים שוה לאנשים ונשים ויש בו דרכים אינו שוה לאנשים ונשים: ב כיצד שוה לאנשים, מטמא בלבן ככאנשים. ומתעטף, כאנשים. ונושא אבל לא נשא, כאנשים, ואמרו יושבת עליו בדם טהר, כאנשים. ואינו מתיחד עם הנשים, כאנשים. ואינו נזוין עם הבנות, כאנשים. ועובר על בל תקיף ובל תשחית ובל תטמא למתים, כאנשים. וחייב בכל המצות האמורות בתורה, כאנשים: ג כיצד שוה לנשים, מטמא באדם, כנשים. ואינו מתיחד עם האנשים, כנשים. ואינו זקוק

he does not share the inheritance with the sons, like a woman [since his brothers can tell him, prove to us that you are a son and not a daughter]. And he does not eat of the sanctified [sacrificial flesh] of the Temple, like a woman. His mother counts the blood of defilement [after birth] like that of a woman [i.e., fourteen days, (see Leviticus 12:2-5)] and he is disqualified [and excused] from being a witness, as a woman. And if he was the victim of an illicit relationship, he is disqualified from eating *terumah*, just like a woman [who would be

disqualified in those same circumstances].

(4) How is he like both men and women? One is liable for hitting, or cursing him, as with either men or women. And one who kills him accidentally must go into exile, and if intentionally, he is executed, as with either men or women. His mother brings on account of his birth a sacrifice as [she would] for a man, or a woman (see Leviticus 12:6). He may eat of the holy things [which may be eaten] in the provinces [outside the precincts of Jerusalem, such as *terumah*, *terumat ma'aser* and *hallah*] and [if] he [is the sole heir, he] inherits any inheritance, like any [other] man, or, woman.

(5) How is he neither like man, nor like women? [If he touched *terumah* after having either a white, or red issue,] *terumah* is not burned on account of his

פירוש

באשה (ויקרא טו) ואשה כי תהיה זבה דם. וחמשה מיני דמים טמאים באשה. ואינו חולק: בזמן שהנכסים מרובים הבנים דוחים [אותו] אצל הנקבות (ועיין תי"ט ב"ב פ"ט ב"ב). ואינו אוכל: היינו חטאות ואשמות ומנחות, בדכולהו כתיב (ויקרא ו) כל זכר בבני אהרן יאכלנה. ואמו יושבת עליו ברם טמא: שבעיים, כילדת נקבה. ואם נבעל בעבירה: שבא עליו אחד מקרוביו, או מפסולי כהונה שאם היתה נקבה היתה נפסלת מן התרומה אף האנדרוגיני נפסל, אע"פ שהזכר שנבעל לא נפסל כדאיאת בבכורות (פ"ז מ"ו). ויש מפרשים, אפילו נבעל מכל אדם נפסל מתרומה משום דביאתו בעבירה, ויש לגמגם, דהוי תרתי דסתרי, אם אתה מחשבו כזכר אינו נפסל בביאת עבירה אפילו מן הכהונה, ואם אתה מחשבו כנקבה אינה נפסלת כי אם בביאת הפסולים או בביאת אחד מקרובים שהיא ערוה. ד ונוחל לכל הנחלות: אם אין שם יורש אלא הוא, יורש הכל, דלא תימא בריה בפני עצמו הוא ולא בר ירושה הוא, קא משמע לן (ב"ב סס). ה אין שורפין תרומה וכו': אם ראה לובן לבד או אודם לבד, משום

issue [however, if he saw both white and red at one time, then he would defile the *terumah*, since regardless whether he is male or female, he is defiled], nor is he liable on account of his entering the Temple [during such a state, even if he saw white and red simultaneously, this is deduced from the verse which states: "Both male and female shall you send away outside the

camp," (Numbers 5:3) thus he need be, either a definite male, or a definite female, hence, he is treated] neither like men nor like women. And he is not sold as a Hebrew servant neither as a man, nor as a woman, and he does not have a valuation, neither as a man, nor as a woman. If one says: May I be a Nazir, if this [pointing at a hermaphrodite] be neither man, nor woman, he becomes a nazir. Rabbi Yose says: The hermaphrodite is a category of its own and the Sages could not ascertain if he is man, or woman, whereas, a *tumtum* is either, a definite male, or definite female [though, we can't tell which since the organs are not visible].

פירוש

דהוי ספק כדתנן במסכת זבים (פ"ב מ"א). אבל אם ראה לו בן ואודם כאחת, שורפין, שהוא טמא ממה נפשך. עיין בגדה (דף כח). ואין חייבין עליו על ביאת מקדש: אפילו ראה לובן ואודם כאחת, משום דכתיב מזכר ועד נקבה, זכר ודאי ונקבה ודאית. ואינו נמכר בעבר עברי וכו': משום דהוי ספק נקבה וכתוב (שמות כב) ונמכר בגניבתו, ולא בגניבתה (סוטה פ"ג מ"ח). ולא כנשים: שאב מוכר את בתו הקטנה לאמה, והאנדרוגינוס ספק זכר, ואין אב מוכר את בנו לעב: ואינו נערך: דזכר ונקבה אמורים בפרשת ערכים, שיהא זכר ודאי או נקבה ודאית. אבל טומטום וכו': ובתוספתא הגירסא, אבל טומטום אינו כן אלא או ספק איש או ספק אשה.

ואין חייבין עליו על ביאת מקדש, לא כאנשים ונשים. ואין נמכר בעבר עברי, לא כאנשים ולא כנשים. ואינו נערך לא כאנשים ולא כנשים ואם אמר, הריני נזיר שזה לא איש ולא אשה, נזיר. רבי יוסי אומר, אנדרוגינוס בריה בפני עצמה הוא, ולא יכלו חכמים להכריע עליו אם הוא איש או אשה. אבל טומטום אינו כן, פעמים שהוא איש, פעמים שהוא אשה: